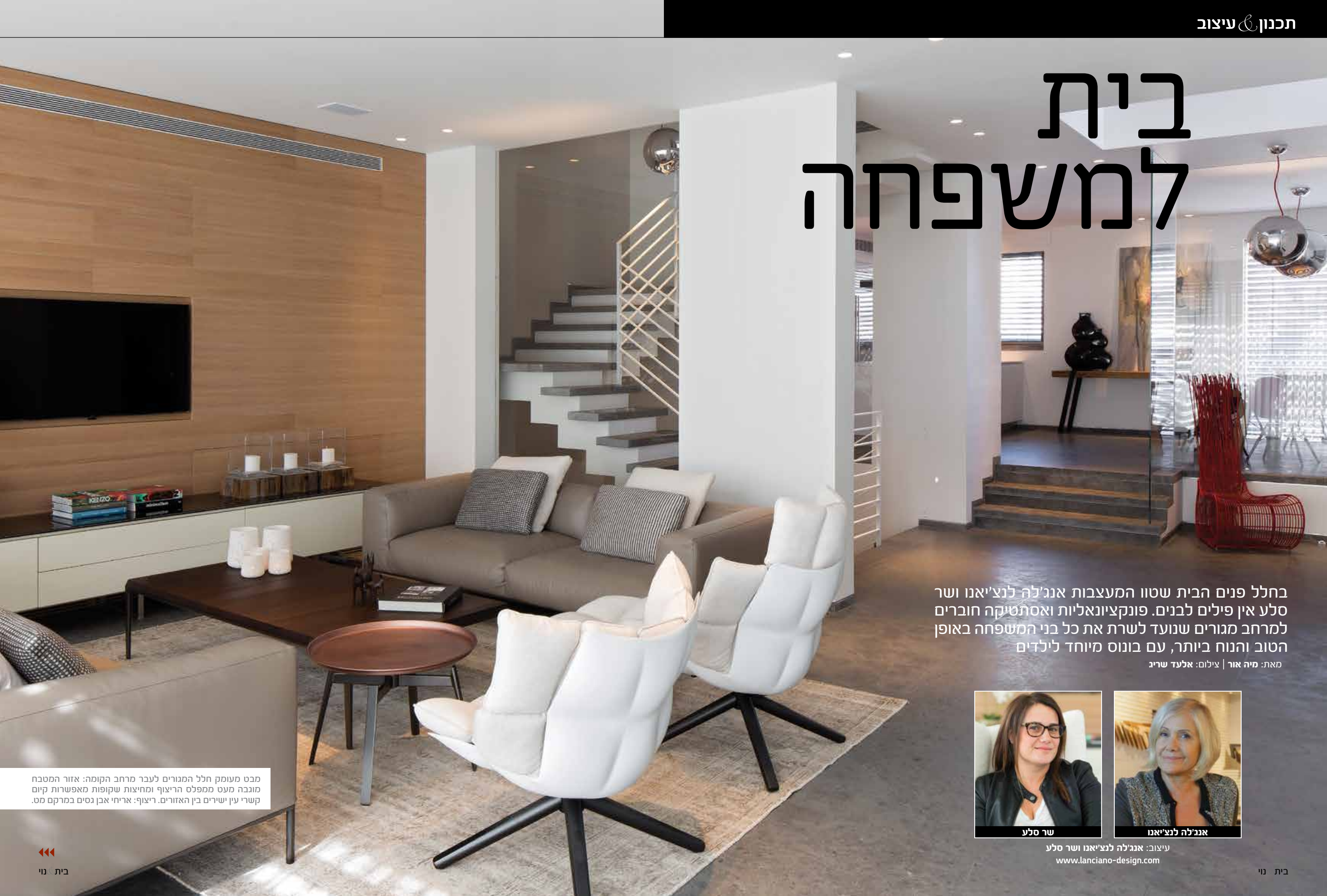

בית למשפחה

בחלל פנים הבית שטוו המעצבות אנג'לה לנצ'יאנו ושר סלע אין פילים לבנים. פונקציונאליות ואסתטיקה חוברים למרחב מגורים שנועד לשרת את כל בני המשפחה באופן הטוב והנוח ביותר, עם בונוס מיוחד לילדים

מאת: מיה אור | צילום: אלעד שריג

מבט מעומק חלל המגורים לעבר מרחב הקומה: אזור המטבח מוגבה מעט ממפלס הריצוף ומחייצת שקופות מאפשרות קיום קשרי עין ישירים בין האזורים. ריצוף: אריחי אבן גסים במרקם מט.

שר סלע

אנג'לה לנצ'יאנו

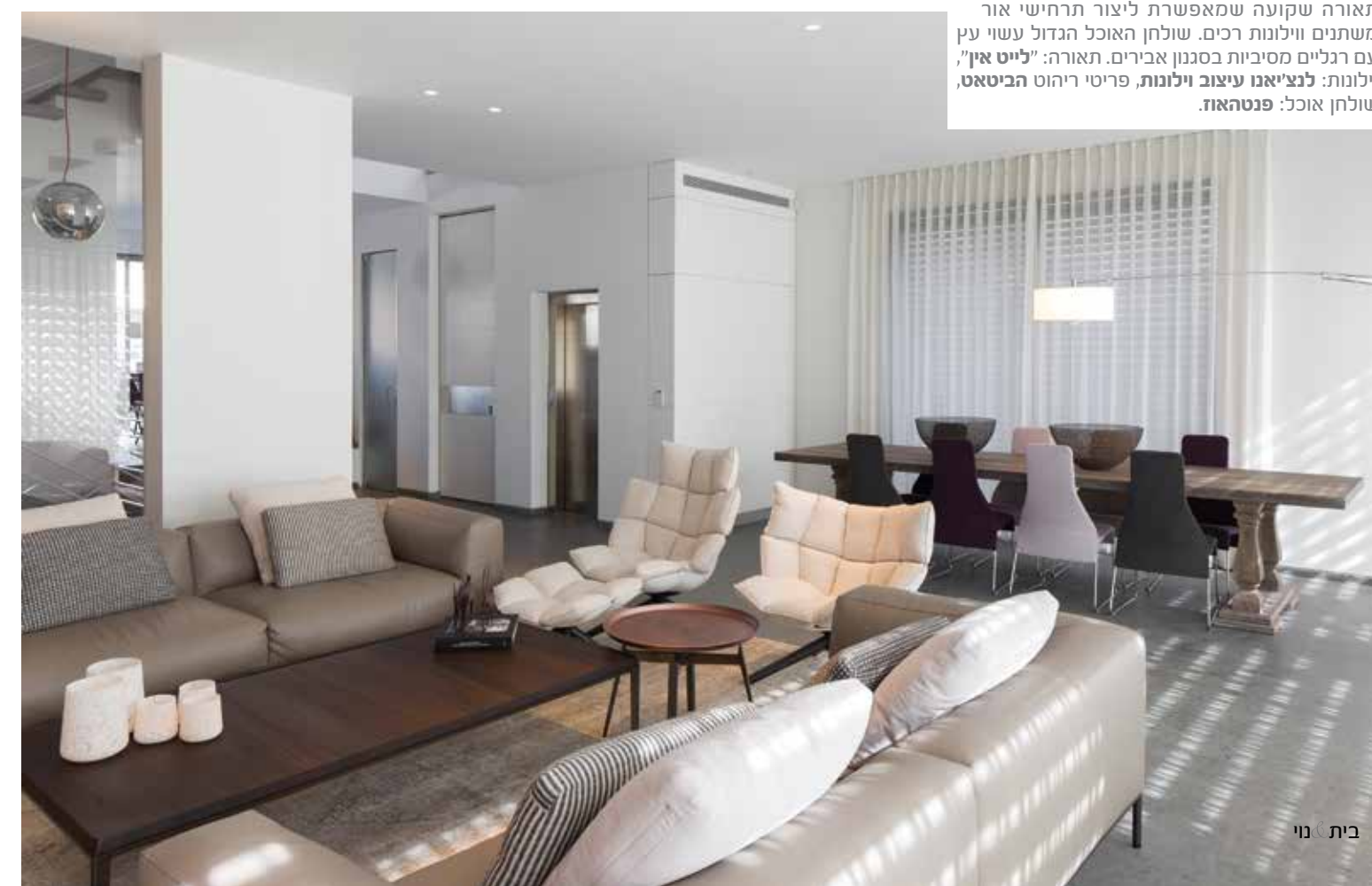
עיצוב: אנג'לה לנצ'יאנו ושר סלע
www.lanciano-design.com

חד הדברים ששבו אותו במפגש עם הדיירים היה החשיבות שייחסו לילדיהם ורצונם שהחלל הביתי יספק להם מרחב מחייה של כ"ף" אומרות המעצבות **אנג'לה לנצ'יאנו ושר סלע**, אם ובתה החולקות את **סטודיו "לנצ'יאנו דיזיין"** ותפיסת עולם המבהירה היטב מדוע פרונראמת העיצוב שהציגו הדיירים כה שבתה את לבן. "מבחינתנו, בית צריך לחבק את דייריו. לענות במדויק על כל צרכיהם ועל כל המשמעויות הפרקטיות והאסתטיות שגורמות לדייריו לחוש בו הכי טוב" הן מסבירות את שעומד בבסיס כל תכנון ותכנון שהן מבצעות, ועמד גם בבסיס תכנונו של חלל הבית החדש שקיבלו לידיהן- בית באזור השרון שמשתרע על שלוש

קומות + קומת מרתף, מרווח אך לא גדול מידי, ומשמר קנה מידה אינטימי ונעים למגורים. קומת הכניסה היא קומה ציבורית שבשטחה נכללות הפונקציות המשותפות: סלון, פינת אוכל ומטבח מוגבה מעט ממפלס הריצוף; בקומה הראשונה מרוכזים חדרי הילדים; הקומה העליונה היא קומת ההורים; וקומת המרתף היא סיפור בפני עצמו. העונה "בגדול" לבקשת הדיירים ליצור בבית "מרחב של כ"ף לילדים" כפי שהגדירו זאת. נאמנות לתפיסתן, הקונספט שטוו לנצ'יאנו וסלע משלב פרקטיקה ואסתטיקה לכדי מרחב מגורים מודרני, חמים ואורירי, אינן ואינטימי כאחד, ושזור בפתרונות פונקציונאליים ההופכים את החיים לנוחים ונעימים. "אין פה 'פילים לבנים'. זהו הבית למשפחה, שנועד לשרת אותה בצורה מיטבית ומתאמת לאורחות חייה" אומרות לנצ'יאנו וסלע.

הסלון: פינת ישיבה חמימה בקווים קלאסיים וגוונים טבעיים, חיפוי עץ בקיר בו משתלב מסך הטלוויזיה, תאורה שקועה שמאפשרת ליצור תרחישי אור משתנים ווילונות רכים. שולחן האוכל הגדול עשוי עץ עם רגליים מסיביות בסגנון אבירים. תאורה: "לייט אין", וילונות: **לנצ'יאנו עיצוב וילונות**, פריטי ריהוט הביטאט, שולחן אוכל: **פנטהאוז**.

אריחי אבן גסה במרקם מט שמשמשים לריצוף, קירות לבנים לצד מחיצות זכוכית שקופות-אוויריות התוחמות את אזור המטבח ואת גרם המדרגות, ושילובי עץ בנראות מגוונות, משתלבים בחלל הבית לכדי הרמוניה מדויקת אותה משלימה התאורה שנבחרה עבורו. זו מורכבת מגופים שקועים כתאורה "כללית" המאפשרת ליצור אפקטים ותרחישי אור מגוונים, ומגופים דקורטיביים המייצרים עניין מיוחד: שלושה גופי תלייה זהים בעיצוב כדורי ובגון כסוף מבריק ששובצו באזור העלייה למטבח, מעל שולחן האוכל שבשטחו ובחלל גרם המדרגות, כשהם מעשירים את המרחב בממד נוסף. נוכחותם המבריקה מייצרת ניגוד מעניין למרקמי המט של מרכיבי החלל,

**בקומת הכניסה:
שילובי זכוכית
יוצקים ממד
אורירי ומייצרים
קשרי מבטים בין
האזורים השונים**

מבט למטבח שתוכנן תוך הגדרת אזור בישול ואזור אכילה: אזור הבישול מעוצב בקו מינימליסטי עם חזיתות גלוסי סטון לבנות, ובאזור האכילה משתלבים שולחן עץ עגול וכיסאות אדומים של אימס כנגיעת צבע המתכתבת עם כורסה פיסולית אדומה בעיצובו של KENNETH COPONBUE. גופי תאורה כסופים בעיצוב כדורי ומרקם מבריק משובצים במרחב הקומה כאלמנט מקשר היוצר עניין. מטבח: "סמל", כורסה אדומה ואביזרים: "סיאם" כיסאות ושולחן מטבח: "הביטאט".

מבט מהמטבח אל עבר גרם המדרגות: מדרגות מונקתות ומחיצות שקופות מייצרות מראה אורירי.

אנג'לה ושר: "פריטי נוי, טקסטיל ואמנות הם שילובי "פיין טיונינג" – הפרטים הקטנים שבונים מראה שלם והרמוני ומהדקים את עיצובו."

חדרי הילדים וחדרי הרחצה שלהם: עיצובים מוקפדים מתאמים לחללים ולצרכים בביצוע עבודת נגרות של הדר הן.

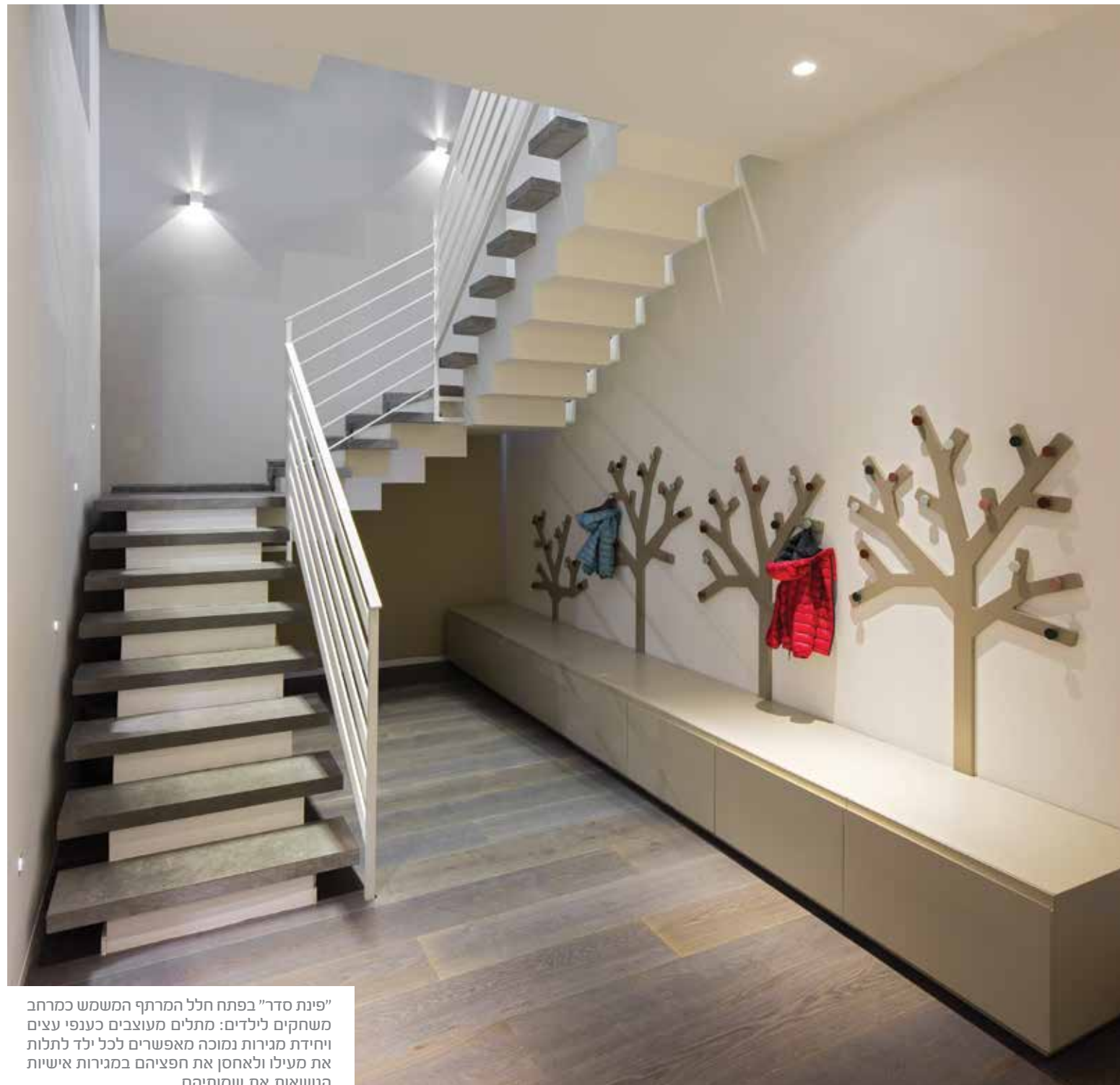
פרקטיקה: החלל הריק שיוצר מבנה גרם המדרגות מנוצל לשמש כספרייה המוסיפה לו גם ערך חזותי מעניין.

בפני שטחם ה"מראתי" משתקפים אזוריו השונים, ובהיותם זהים זה לזה ופזורים במספר נקודות, הם אף מהווים סוג של אלמנט המקשר ביניהם. אזור הסלון שבמרחב הקומה מעוצב כפינת ישיבה אינטימית הנשענת על גוונים טבעיים ונרקמת מפריטי ריהוט שנבחרו בקפידה: צמד ספות מזמינות, צמד כורסאות מבוססות ריפוד בדיגום קפיטואז' בעל נפח עשיר, שולחן קפה עשוי עץ ויחידת מזנון נמוכה ומרחפת על רקע קיר מחופה עץ שבתוכו מוטמע מסך הטלוויזיה. פינת האוכל שנועדה לאירוח משלבת שולחן נדיב מידות עשוי עץ עם רגליים מסיביות בסגנון אבריים, כיסאות מסוגננים בגווני שחור ובהיר (לבן? שמנת?), וגם כאן שילבו לנצי'אנו וסלע טוויסט של עניין שונה בנושא התאורה. שלא כמקובל/מצופה התאורה אינה מגיעה מגוף תלייה המשתלשל מהתקרה, אלא ממנורת עמידה שכמו מתכופפת בחן לעבר השולחן ומאירה אותו כראוי. את אזורי האירוח משלימים וילנות רכים ואוריריים המעטרים את הפתחים, כריות שפוזרו על הספות, ופריטי נוי ואמנות אנינים, שלשיטתן של לנצי'אנו וסלע הם "בבחינת שילובי "פיין

יחידת ההורים שבקומה העליונה נפרשת כחלל "לופטי" פתוח שחלק מתקרתו משתפל בקו מעוגל כנגזרת של גגו המעוגל של הבית. חללו מכיל את אזורי השינה והרחצה ללא כל מחיצה המפרידה ביניהם, כאשר רק השירותים והמקלחון נתחמו כמתבקש כחללים סגורים. כמו כל החללים הפרטיים הוא מרוצף בפרקט שגונו תואם לריצוף קומת הכניסה, ועיצובו מנצל ניצול מקסימאלי את תנאיו והפרשי הגבהים בו. כך, לדוגמה, המיטה, כמו גם אמבט "הפרי סטנדינג" שאינם דורשים "גובה מלא" הוצבו באזורים נמוכי התקרה. בין המיטה לבין האמבט משתלבת יחידה נמוכה המשמשת כיחידת כיור באזור הרחצה וכיחידת איפור באזור השינה, ופרט מרשים הוא האופן בו שילבו לנצי'אנו וסלע את המראה הנדרשת בשני הצדדים: מראה עגולה גדולה שמעוגנת לתקרה באמצעות מוט מתכת, כך שהמראה המתקבל הוא כשל מראה מרחפת.

יחידת השינה בקומה העליונה: מרחב פתוח המכיל את אזורי השינה והרחצה שמוקמו בהתאמה לתקרתו המשתפלת. את ההפרדה ביניהם מייצרת יחידה דו צדדית, שצדה האחד משמש כשולחן איפור וצדה השני כיחידת כיור. דלת חדר הארונות מעוצבת כפרשנות עכשווית למשרביה ומאפשרת חדירת אור ואוויר לחללו. ריצוף פרקט: פרקט חן, אביזרים סניטאריים: "מודי".

"פינת סדר" בפתח חלל המרתף המשמש כמרחב משחקים לילדים: מתלים מעוצבים כענפי עצים ויחידת מנירות נמוכה מאפשרים לכל ילד לתלות את מעילו ולאחסן את חפציהם במנירות אישיות הנושאות את שמותיהם.

ניצול מקסימאלי של הפרשי גובה תקרה ביחידת ההורים

קומת המרתף כמרחב ילדים קסום המאפשר להם להפליג עם הדמיון

חלל מחלל המרתף מעוצב כבמה גבוהה תחומה במעקה הכוללת מדפי אחסון לצעצועים וספרים, מרחב ישיבה לצורך משחק, ואף מהווה אלמנט משחקי בפני עצמו. חלקה התחתון של הבמה משמש לאחסון צעצועים גדולים בעלי גלגלים, ושולחן קטן עם כיסאות צבעוניים משלים את אפשרויות הפעילות- לציור למשל. נגרות: **הדר הן**.

פרט מרשים נוסף בחלל זה היא הדלת הסוגרת על חדר הארונות, שעיצובה המשלב חריצים בחיתוך לייזר מגלם פרשנות מזדרנית למשרבייה ומבטיח החדרת אור ואוויר לחלל.

חדרי הילדים המעוצבים ברוח הקפידה של הבית משמשים, בעצם, בעיקר לצרכים פרטיים, כשינה, אחסון חפצים אישיים או הכנת שיעורים, שכן את בקשת הוריהם לייצר להם מרחב של כיף תרגמו לנצי'אנו וסלע למרחב קסום שכל כולו נועד עבורם, נתפר ועוצב ככזה. המרחב הקסום ממוקם בקומת המרתף, וסוג של "פתיח" בחללה היא "פינת סדר" חגיגית: ארבעה "עצים" מוצמדים לקיר שמשמשים כקולבים אישיים לתליית מעילים, ותחתיהם יחידת מגירות אחסון שכל אחת נושאת את שם "בעליה" כך שהסדר אכן נשמר. החלל עצמו תוכנן בצורה מושכלת, באופן שמשלב פונקציות אחסון רבות לשלל המשחקים, הספרים, הצעצועים, ואפילו לבעלי הגלגלים למיניהם הותאמו חללים ייעודיים המאפשרים לשמור על הסדר "מוסכים לצעצועים" כפי שמכנות זאת לנצי'אנו וסלע: "מעבר לכך, יצרנו גם במה מוגבהת המאפשרת לילדים לתת דרור לדמיון ו"לרתום" אותה לכל משחק שעולה על דעתם, כמו, למשל, 'הופעה' בפני קהל שרבים מהם נוטים לדמיין במשחקיהם". על הבמה ניתן גם לשבת ולשחק, ובחלל תחתיה ניצב שולחן עגול קטן עם כיסאות צבעוניים של אימס בקנה מידה מותאם לילדים. כך, למעשה, חותמת קומת הילדים את עיצובו של הבית כולו, שכל פרט בו נועד לחבק את דייריו והוא אכן עושה זאת בחיבוק חם ואמין. ■